

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 39
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 7 ДЕКЕМВРИ 2018 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: Георги Чолаков – Председател на
Върховния административен съд

ОТСЪСТВАЩ: Боян Магдалинчев, Даниела Марчева, Лозан Панов

**/На заседанието присъства Силвия Илиева – главен секретар на
Висшия съдебен съвет/**

**Разпечатка от компютризираната система за гласуване на
решенията по протокола. Гласуването е в съответствие с
предложението на вносителя.**

/Откриване на заседанието – 9,35 ч./

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, откривам
заседанието на Съдийската колегия, днес - 7 декември.

По предварително обявения дневен ред започваме с точка
1 – Избор на административен ръководител – председател на
Окръжен съд – Пазарджик.

Колега Шекерджиев, имате думата да докладвате.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви! Предложението е на КАК да бъде проведен, на основание чл. 194б, ал. 1 от ЗСВ, избор за назначаване на длъжността „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Пазарджик. Имаме една кандидатура – това е колегата Елеонора Серафимова, като становището на Комисия по атестиране и конкурси, което е дадено по реда на чл. 169 от ЗСВ е, че липсват данни, поставящи под съмнение високите професионални качества на колегата Серафимова спрямо длъжността, за която кандидатства, а именно „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Пазарджик.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, да поканим кандидата.

(Елеонора Серафимова влиза в залата)

Заповядайте, колега Серафимова. Съдийската колегия по т. 1 от дневния ред – избор на „административен ръководител – председател“ на Окръжен съд – Пазарджик.

Колега Серафимова, Вие сте подали документи, допуснати сте, в процедура по изслушването сме. Съгласно решение на Съдийската колегия от вторник в рамките до 20 минути имате възможност да представите Вашата концепция, след което ще пристъпим към задаване на въпроси. Заповядайте!

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Уважаеми членове на Висшия съдебен съвет, известно ми е, че сте запознати подробно с концепцията, която стои пред вас. Затова във възможните 20 минути днес ще си позволя съвсем накратко да ви припомня онова, което сме успели да свършим в Пазарджишкия окръжен съд през изминалия мандат и най-вече онова, което смятам, че е най-наложително да продължи да се върши, да се развива, надгражда в рамките на възможностите на съда, на екипа му и разбира се, на моите

възможности, евентуално в качеството на административен ръководител в случай, че прецените да ме изберете.

Аз съм дълбоко убедена, че във възможностите на съдиите и служителите от нашия съд е да постигнат тези цели, които сме набелязали поради простата причина, че през годините смея да твърдя Пазарджишкият окръжен съд е успял да докаже своите професионални възможности и след успешните ми в известна степен усилия да въведа промяна в работната атмосфера в съда, смятам, че за в бъдеще ще надградим постигнатото и най-вече ще успеем в по-голяма степен да променим обществената нагласа по отношение на съда. В този смисъл бих искала да кажа, че най-съществената цел, която и стои в концепцията за в бъдеще това е да успеем да надградим постигнатите стандарти за бързина и качество на правораздавателната дейност в съда. В този смисъл бих искала да отбележа, че съдът постигна много през годините, като същественият успех – това е приключването на делата в инструктивните тримесечни срокове. Успяхме в рамките на последните три години да задържим показателите си в този смисъл, като успяваме да постигнем 90-91% приключване на делата в тримесечните срокове. Искам да кажа, че това (освен на усилията, които полагат колегите ми) се дължи преди всичко на обстоятелството, че нашият щат беше запълнен, което даде възможност да сформираме съставите и съответно да се облекчи натовареността на отделните съдии. Аз смятам и вярвам, че и вие възприемате тази идея, че когато натовареността на съда е в рамките на средната, т.е. нормалната натовареност, това дава възможност не само за повишаване бързината при разглеждането на делата, но най-вече за повишаване на качеството на съдебните актове, дава възможност за професионалното развитие на всеки един от нас, тъй като ще съществува възможността да провеждаме обученията, да се

самообразоваме и саморазвиваеме. Така че апелирам и настоявам в следващите години да се запази съставът на съда и съответно да можем спокойно да постигнем тази цел за повишаване бързината и качеството.

Освен това, тук е мястото да отбележа и за още едно друго наше постижение през последните три години, което също се дължи на попълнения състав на съда, това е намаляване висящността на делата, както и най-вече драстичното намаляване на просрочените съдебни актове. Само за информация, макар и вие да го имате пред себе си като цифри, искам да ви посоча колко впечатляваща е разликата – през 2015 година, когато съставът на съда беше непълен и когато имаше напускане на колеги, преместване поради израстване в кариерата, тогава имахме 132 броя просрочени дела, докато през 2017 година приключихме със 17 броя просрочени съдебни актове от всичките 2000 и 100 (приблизително), стояли на разглеждане пред окръжния съд. Така че аз смятам, че това е едно изключително постижение за нас и това заслужава да бъде отчетено при преценка на кадровата обезпеченост на съда.

За бързината на правораздаването съществен фактор (който всъщност страшно много ме радва и не само мен, всички колеги, макар и да го очакваме с известно притеснение) това е развитието на електронното правосъдие. Трябва да кажа, че в нашия съд от години се създават електронни папки на делата и ние сме в почти пълна готовност да приемем това предизвикателство. Създаден е ред, съществува безпроблемен обмен на информация между съдилищата в самия съдебен район, както и с Пловдивския апелативен съд. Така че ние в общи линии сме изпълнили почти всички мерки, които някои от съдилищата тепърва ще започнат да прилагат. Освен това вече сме запознати и с ефекта, който има от

тази възможност сред гражданите и адвокатите, тъй като от години вече в нашия сайт на съда си има портал за достъп до делата (разбира се до този момент това беше достъп само до обезличените съдебни актове, които се постановяват в хода на производството). Така че винаги сме чували за това колко това улеснява работата както на колегите-адвокати, така и гражданите, които могат да следят процеса. И не на последно място, но много настоятелно винаги не само аз, разбира се, понеже съм търговски съдия и много по-лесно ми е в зала да приканвам колегите за това да можем да общуваме по електронен път, т.е. размяна на книжа по електронната поща, най-вече писмените защиты, заключенията по експертизите, допуснати по делата и т.н. Поради всичко това аз съм спокойна в доста голяма степен от това, което предстои, свързано с въвеждането на електронното правосъдие и вярвам, че то ще бъде изключително полезно за всички както за обществото, така и за облекчаване на нашата работа.

И не на последно място, през изминалия мандат ние създадохме в съда информационен център с идеята, че той ще бъде отново в улеснение на гражданите, това от една страна. От друга страна, целта (основната, но за мен) беше тази да мога да спра човекопотока на самия вход на съда, т.е. цялата информация, от която се нуждаят гражданите и адвокатите да я получават още на прага, без да е нужно те да обикалят по деловодствата, да безпокоят съдии и всичко останало. За съжаление се оказа, че както ние сме много консервативни и трудни в промените, така и хората и все още не сме успели да разработим в пълна степен дейността на информационния център, макар в последната година да бележим по-голяма успеваемост от преди, а пък сега се надявам, че това ще стане още по-очевидно, след като влезе в сила електронното правосъдие

предвид обстоятелството, че този център е обезпечен с необходимите компютри, т.е. всичките IT-технологии са там и ще могат да се достъпва цялата информация, която иначе е достъпена отдалечено от съда.

Наред с всичко това бих искала да отбележа, че ясно съзнавам как това не би се случвало ако съдийският екип на Пазарджишкия окръжен съд и въобще на целия съдебен район не е такъв, че да полага всички възможни усилия за развитието си, т.е. за повишаване на квалификацията, за включването им във всички дейности на съда. Смея да се похваля, че съдиите от Пазарджишкия окръжен съд са изключително инициативни от една страна, от друга страна съпричастни и активно участват във вземането на повечето важни решения.

На практика много отдавна преди промените в Закона за съдебната власт, въвеждащи съдийското самоуправление, аз смятайки, че за спокойствието и увереността на всеки един от нас е нужно той да бъде чут, неговото становище да бъде известно на другите и обсъдено, приех маниер на управление да се допитвам до общото събрание, да чувам колегите си, а също така и да излагам пред тях моите виждания или мотиви за взимане на едно или друго решение. Оказа се, че този подход е правилният, защото в крайна сметка те издигнаха кандидатурата ми, което означава, че възприемат в най-голяма степен моите виждания в тази посока и поради тази причина аз смятам, че оттук-насетне тези практики, традиции, които установихме в работата си следва да продължат, дори и да се надграждат, защото винаги можем и още. Още повече, че срещите помежду ни са изключително ползотворни, тъй като по закон сме длъжни да излизаме със становище във връзка с тълкувателната дейност на ВКС, с уеднаквяване на практиката в съдебния район, със

становище по повод законопроекти, стоящи на обсъждане. И всичко това практически дава възможност на колегите да се срещат помежду си, да обсъждат, да спорят, да стигат до най-добрите решения, което в много голяма степен влияе и върху тяхната квалификация, върху (как да кажа) информираност. Поради това считам, че тези неформални срещи, а и формални, следва да продължат и ще направя всякакви възможни усилия за това.

Едно от съществените неща, които ни предстоят също така е усъвършенстване на съдебната администрация в съда. До този момент, за съжаление, ние се опитвахме да направим това, но невинаги успявахме. Надявам се, че сега със стъпките, които и вие сте предприели и разбирането, което проявявате към нуждите ни ще успеем да създадем една много по- (как да кажа) удобна за съдиите като брой и компетентност специализирана съдебна администрация. В нашия съд за съжаление през годините се случи така, че имаме много малко на брой съдебни секретари. Ние сме 20 съдии, а имаме само 7 съдебни секретари, което е изключително натоварващо за служителите и недобро като качество на работата им за нас. Понякога те много ни липсват и е много трудно да съчетаем ангажиментите им с нашите.

От друга страна, опитността, която имам във връзка с работата на съдебните помощници през тези 5 години (преди това си признавам, че не познавах тяхната работа), но през последните 5 години ние направихме така, че те да обслужват, т.е. ние имаме трима съдебни помощници, те са разпределени в трите колегии и работят по отделно за тях. Работата им е изключително полезна за нас. В много голяма степен те съумяват да изпълняват функциите си такива, каквито са и по закон. Оказа се, че имаме късмет – те са страхотно подготвени, много отговорни колеги. И аз бих искала да кажа тук на

глас, че ние всички съдии (предполагам, че не изразявам мнението само на колегите от Пазарджишкия окръжен съд, но и всички съдии) считаме, че това е най-добрият вариант за обезпечаване на съдилищата с необходимите помощни кадри от специализираната администрация. Това е средството, посредством което най-безболезнено, включително и финансово, да решим проблемите с натовареността, тъй като съдебните помощници са в състояние да свършат всичките онези малки, в известна степен понякога и тягостни за нас - съдиите технически дейности по подготовката на делата, по размяната на книгата, по проверка на практиката на съдилищата по един или друг проблем и казус и затова бих искала и ще работя в посока аз обезпечаване на съда с такива кадри.

По вашите проекти е залегнало, че нямаме нужда от още един съдебен помощник, но аз си мисля, че бихме могли да водим разговори и за още, в смисъл такъв, че в случай, че всеки да речем един състав на съда разполага със съдебен помощник това ще доведе наистина до голямо облекчаване на работата, а в по-натоварените съдилища пък и дори до наистина драстично решение на този проблем. Например в Пазарджишкия районен съд, където няма съдебен помощник колегите считат, че функциите, които той би изпълнявал във връзка с размяната на книгата в заповедните производства ще е едно огромно облекчение за тях и ще реши в много голяма степен проблема с липсата на кадри в съда и натовареността, действителната натовареност на съдиите. Така че предстои работа и в тази посока за нас.

Понеже започнах да говоря по тази тема, един сериозен проблем стои пред бъдещия председател на Пазарджишкия окръжен съд и това е кадровата обезпеченост на съдилищата в съдебния район. Това предизвикателство беше изключително голямо и

травмиращо за мен, имам предвид за това, защото не съм предполагала, че ще срещна такива трудности. Признавам, че съм благодарна на вас, сегашният състав на Висшия съдебен съвет, защото в един много труден за нас момент взехте едно изключително важно за нас управленско решение да прекратите едно командироване на съдия от малкия съд в големия софийски съд. Искам да кажа, че много е важно за нас съдиите да срещаме разбиране от вас в такива моменти, тъй като това ще означава и ще е изключително силен сигнал за всеки един от нас, че вие успявате да възприемате много бързо и съответно да бъдете достатъчно диалогични, за да постигаме целените от нас резултати.

Какво имам предвид? Оказа се, че в последните няколко години много бързо и динамично се случва промяна в профилите на съдилищата откъм постъпление на дела. Докато Пещерския районен съд, да речем, и Панагюрския районен съд бяха средно натоварени районни съдилища, в последните три години те стигнаха, макар и по щат, всъщност по-скоро по щат те стигнаха натовареност по-висока от Софийски районен съд. Така се случи и с Велинград. За сметка на това, обаче, през последните три години при Пазарджишкия районен съд натовареността по щат започна да намалява. Това изискваше много бърза реакция, за да можем да компенсираме тези разлики и за да можем да обезпечим кадрово малките съдилища. Ето защо споделям, че приветствам тази възможност за вашата намеса.

От друга страна, обаче, стои отново проблемът с бързината при провеждането на конкурсите, респективно обезпечаването с кадри на малките съдилища. Ясно съзнавам, че за всеки един млад човек е изключително (как да кажа) не толкова желателно да попадне в съд, който да е в малък град, който да е натоварен съд, според младите колеги с нетолкова интересни и

атрактивни дела, а по-скоро еднотипни (което не е вярно), но така или иначе те не са наясно и запознати със спецификата на работата. Защото първо, нашите малки съдилища (образно казано малки съдилища) в много голяма степен са изключително натоварени и там луксът да има специализация, та дори в най-широка рамка граждански и наказателни дела е почти невъзможна, по-скоро невъзможна. Ето защо младите съдии не биха губили възможността да се квалифицират и то много по-бързо, отколкото при една по-голяма тясна, т.е. при една тясна специализация, каквато има в големите районни съдилища. От друга страна, натовареността в малките съдилища идва не само от броя дела, а и от обстоятелството, че ако са малко на брой районните съдии (те разбира се дежурят постоянно през седмицата, а също така и през да речем събота и неделя), т.е. ангажиментите им дори и през почивните дни са много.

Ето защо пред нас стои предизвикателството да направим така, че да убедим младите колеги в необходимостта и в професионалното предизвикателство да работят в тези съдилища. Аз лично винаги съм се опитвала да задоволявам желанията на последните младши съдии, които имаше в съда и които бяха младши съдии през периода, през който съм била председател на съда. Признавам, че невинаги успявам и то заради изискванията на съответните съдилища откъм щатната обезпеченост. Но преди няколко дни на един форум разменихме мисли и за мен беше изключително важно да чуя, че намеренията на Съвета са оттук-насетне да има много повече яснота и много по-категорично казано, артикулирано пред младшите съдии обстоятелство, че те, кандидатствайки за определен окръжен съд, кандидатстват и за целия съдебен район, т.е. има възможност да бъдат назначавани не само в съответния областен районен съд, но и в малките съдилища от

съдебния район. Вярвам, че тази политика на Съвета ще допринесе в огромна степен да се реши този, това, то не е конфликт, а то е това огорчение, което настъпва, когато младши съдията чуе, че не, няма да е в Пазарджик, а ще е в Пещера, Велинград или в Панагюрище. Свършвам.

Само искам да кажа нещо. Постъпиха в сайта на съда и са публикувани становища и въпроси от адвокат Васил Ковачев и Българския институт за правни инициативи. Не съм отговорила писмено на тези становища и въпроси поради много краткото и бих искала да попитам дали сега да го направя или смея да кажа, че въпросите на БИПИ намират отговори почти на всичките в самата концепция. Ако искате да ги маркирам само?

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Вижте колега, ако някой реши, може да ги постави тези въпроси.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Просто исках да уточня, че съжалявам, просто не успях да го отговоря, ще се справя с това. Благодаря ви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, въпроси към кандидата? Колега Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: Вие повдигнахте въпроса преди малко. Аз ще Ви питам, за да го спестим. Виждам едно становище от адвокат Васил Ковачев, който се характеризира с доста такива нелицеприятни впечатления към Вас и в тази връзка той задава и 4 въпроса. Става дума очевидно тук за Районен съд – Велинград.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Да.

БОЯН НОВАНСКИ: Ако може да дадете някакви разяснения и ако има начин да отговорите на въпросите.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Мога, но не мога много да говоря по този въпрос, но ще бъда съвсем, съвсем кратичка. Ще бъда

съвсем кратка по простата причина, че на първо място искам да кажа следното (само да си намеря бележките): адвокат Ковачев е страна подсъдим по дело, което седеше на разглеждане първоначално пред Велинградския районен съд, след което пред Пазарджишки окръжен съд, след което и пред Пловдивския апелативен съд. (Реплика: Подсъдим?) Подсъдим. Ако искате, да, мога да навляза и в повече подробности. (Реплика, не се чува) Не, вече не е висящо делото. В интерес на истината Пловдивският апелативен съд в производство по възобновяването прекрати производството и го върна за доразследване на прокуратурата, след което или междувременно по-скоро деянието, заради което бе привлечен към наказателна отговорност бе декриминализирано и в крайна сметка прекратиха преследването. Делото е изключително неприятно, много скандално. Аз от своя страна съм била в състав и по въззивно наказателно от частен характер дело, председателствах такъв състав, не бях докладчик, но участвах в него. Има множество сигнали, писани от този адвокат до съда и до мен в качеството ми както и на председател, така и на член на състава. Има много проверки от Инспектората, всички те приключиха със заключение, че няма допуснати нарушения както по образуването на делото, така и при движението му. Това е. Затова и не искам да влизам в повече подробности, защото това не е коректно, което е направил въпросният колега, формулирайки въпросите си по този начин и внушавайки това, което се съдържа в неговото становище.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: По този въпрос има проверка от Инспектората.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Да, да, както и от Пловдивския апелативен съд. Аз съм писала становище и до самия него също така,

до Инспектората, до Пловдивския апелативен съд, докладвала съм. Всичко е проверявано неведнъж.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Достатъчно е колега, разбирам, че е бил страна по дело.

Колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз отделно и независимо от въпросите, които е поставил адвокат Васил Ковачев, бих искала да се върнем на въпроса за тъй наречения „случай Велинград“, както тук сме го коментирали и придоби този начин на обозначаване. Става въпрос за това, че там в продължение на 3 години (преди започване мандата на нашия Висш съдебен съвет) в съда не беше проведен успешен избор на председател. Впоследствие изпълняващият длъжността „и.ф. ръководител“ е бил командирован в Окръжен съд – Пазарджик, открита е процедура за избор на административен ръководител, понастоящем тя е висяща, има трима кандидати. Изборът се забавя, доколкото знам заради това, че единият от кандидатите трябва да бъде извънредно атестиран.

Въпросът ми е следният. Направих си труда да взема и едни статистически данни, които ще цитирам тук в тази връзка. В Районен съд – Велинград действителната натовареност е следната: брой дела за разглеждане – 80,72, при средна за страната 59,54; брой свършени дела – 64,83 при средна за страната 43,65. За Окръжен съд – Пазарджик, където колегата Петричев е бил командирован, данните са следните: брой дела за разглеждане – 12,47 при средна за страната 16,95; брой свършени дела – 9,78, средна за страната – не съм взела данни. Тоест едно просто съпоставяне на тези цифрови данни сочат на това, че Районен съд – Велинград е изключително натоварен и в пъти по-натоварен от Окръжен съд – Пазарджик.

Въпросът ми е кое обуслови Вашето управленско решение да командировахте колегата Петричев от Районен съд – Пазарджик в Окръжен съд – Пазарджик? Задавам Ви го този въпрос и във връзка с изразеното от Вас мнение и благодарност към този състав на Висшия съдебен съвет във връзка с прекратяване командировката на един колега от Софийски районен съд и връщането в Районен съд – Пещера. Това ми е въпросът.

И какво е било Вашето виждане във връзка със заемане на длъжността „административен ръководител – председател“ на Районен съд – Велинград през тези три години? Предприемали ли сте някакви мерки в тази насока и какви са били те? Благодаря.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Благодаря Ви! Всъщност тези два въпроса са изключително важни и се радвам, че Вие днес ги зададохте и аз ще имам възможност да кажа на глас всичко онова, което се случи и което ме мотивира да взема много трудни решения.

По първия въпрос. Цифрите такива, каквито ги изчетохте са безспорни. Само, че съдия Петричев е съдия с 24-годишен съдийски стаж. Той правораздава във Велинградския районен съд от момента, в който приключи младшото му съдийство. Той винаги приоритетно е гледал наказателни дела. От всичките наказателни съдии в нашия съдебен район (като изключим съдия Даскалова, която понастоящем изпълнява функциите „председател“ на Велинградския районен съд и която е дама на 62 години) той е с най-много съдийски стаж. Ето защо и предвид блестящата му атестация в нашия екип, ръководен от Пазарджишкия окръжен съд, обсъдихме възможността за неговото командироване и взехме решение да го направим. Един от мотивите за това беше и обстоятелството, че съдия Петричев му се дължи вече израстване и в кариерата, ако щете. Разбира се, това става чрез конкурси, но в крайна сметка той трябваше да опита, за да прецени

дори и дали иска да расте по-нататък в кариерата, респективно дали би го удовлетворила работата в окръжен съд. И най-накрая командироването на съдия Петричев или на който и да е било съдия, от който и да е районен съдия в съдебния район беше продиктувано от обстоятелството, че в нашия окръжен съд след пенсионирането на съдия Георги Веселинов се оваканти място в наказателна колегия, което беше шестото и за да сформираме два пълни наказателни въззивни състава, на нас ни беше нужен наказателен съдия. А най-накрая Пазарджишкият окръжен съд, макар и да има цифри, които Вие сочите такива (как да кажа) най-обективни, но в тях не се съдържа ни най-малко сянка от сложността, фактическата сложност на делата, които разглеждат наказателните съдии от нашия съд. В последните няколко години натовареността в това отношение стана прекалено голяма. Имаме много дела с фактическа и правна сложност. За нашия съд и район през 2017 година имаме постъпили 19 дела, които ние квалифицираме като такива с фактическа и правна сложност, а те са такива поради обема им, броя на подсъдимите, броя на свидетелите и т.н. Имаме дела с по 300 свидетели, имаме дела с по 14 подсъдими, имаме дела, които са изключително специфични, няма да визирам „Ислямисткото дело“, но за съжаление районът ни се оказва много, много труден за наказателните съдии. Всичко това, което изброих дотук ни мотивира да вземем, казвам Ви, защото признавам, че бях подкрепена от заместник-председателите на окръжния съд. А не на последно място това беше обсъждано и сред всички съдии, говоря специално от наказателна колегия. Те настояваха и имаха нужда от шести човек, а кой да бъде той - решихме по този начин.

Що се касае до втория Ви въпрос за председателя на Велинградския районен съд. Аз го казах на глас при една среща, която проведохме неформално с г-жа Дишева, г-жа Имова и г-жа Пашкунова

(те дойдоха при нас). Тогава при тях им го казах, ще го кажа сега на Вас и пред вас. Велинград е труден район, той е труден съд. Какво имам предвид? Имам предвид, че всяко едно дело, което идва от там в общи линии е дело, което изисква особено внимание заради сложността му. Аз не мога да дам (понеже не съм правила такова изследване) категорично защо се случва това, но по някаква причина отношенията между самите страни винаги са нагнетени, те съдържат в себе си доста много емоции и винаги е много трудно, когато влезеш в съдебен процес за разглеждане на такова дело. Това е едното. Второто – Велинград, всички ние знаем, особено вие, които сте преобладаващо столичани, че той е предпочитана туристическа дестинация, град, който е много динамичен с много големи финансови и икономически интереси, и също така и с немалка престъпност, поради което и от тази гледна точка той е емблематичен.

На трето място, съставът на Велинградския районен съд включва две дами – едната, както казах изпълняваща функциите в момента „председател“ на съда, който колега е бил председател дълго време на Велинградския районен съд преди съдия Петричев. Тя е изключителен професионалист, много стегнат, организиран човек, чудесен председател, но за съжаление вече е преценила, че не желае да поема тази отговорност. Това го знам, защото аз така или иначе проведох разговор с нея, след като стана ясно, че предстои нов избор, трябва да има председател на съда. Към онзи момент тя не пое този ангажимент.

Другият колега – съдия Иванова, не е съдия от кариерата. Тя е станала съдия след външен конкурс в Пловдивския районен съд, преди да речем 10 години. След конкурс се премества във Велинградския районен съд и започва да правораздава там. Тя работи във Велинградския районен съд, ако не се лъжа, от 5 или 6

години – извинете ме, не съм съвсем точна. Така че за нея по принцип беше малко трудно да се впише в колектива, образно казано. От друга страна, тя има малко по-специфично виждане за начина, по който трябва да работи като съдия. Какво имам предвид? Не споря, че нашата професия е творческа, не споря, че ние не можем да работим в някакво такова крайно, рестриктивно работно време, но не мога да приема, че би следвало да влизаме във зала (да речем) в два следобед и да заседаваме до осем, до девет вечерта, след като има възможност абсолютно реално едно съдебно заседание да започне в нормалните сутрешни часове и приключи в нормалните дневни часове, още повече, че най-малко адвокати, явяващи се по дела във Велинград са адвокати от страната – от София, Пловдив, Пазарджик, което им се налага пътуване. Освен това съдия Иванова е съдия, който може би по характер или знам ли как, по разбирания, е бавна, но в процеса на работата си. Поради това тя поддържа и висока висящност на делата си, което означава, че организацията на работа е такава, каквато би била прекрасна за един съдия, но за административен ръководител в известна степен е смущаващо или поне ме кара да си задам въпроса дали би могла да се справи.

На следващо място, липсата на председател на Велинград е изключително затрудняващо дори и за председателя на окръжния съд. Това не рефлектира единствено и само върху съдебния състав на съда, но рефлектира върху цялата гражданственост, т.е. обществото не приема и не може да приеме, че този съд е без председател. Аз съзнавам това и поради тази причина през годините направих опит, говорейки с всеки един колега, дори съдиите от Пазарджишкия районен съд ги свиках на Общо събрание, на което поставих като въпрос, молба или както щете да го наречем тази нужда и необходимост да изберем председател. Велинград е трудно

достъпен откъм Пазарджик, дефилето зимно време е изключително (как да кажа) опасно дори за пътуване. Повечето съдии, както знаем, от районните съдилища са съдии – млади хора, с малки деца или с деца, изискващи грижа и това попречи на който и да е било. Основно това беше причината те да кажат, че не могат да си преместят града, а още по-малко да се наемат да пътуват всекидневно до Велинград. И с това ние изчерпахме наличните ресурси в съдебния район и поради тази причина и към настоящия момент Велинград все още не е с избран председател. За моя радост, наистина се появиха трима кандидати. Надявам се, че вие ще оцените по достойнство и ние най-после ще имаме председател на Велинградския районен съд, а пък ако е и външен човек – още по-добре, защото това означава още един работещ съдия в този съд. Така че (прекъсната) Моля? (С. Мавров: Ако е външен човек?) Казвам, че е още по-добре, защото ще има още един работещ съдия в този съд. Но това е разбира се само във вашите правомощия да вземете такова решение.

Надявам се да съм успяла да кажа онова, което ви е нужно да чуете, но повярвайте ми, няма никакви такива скрити, задкулисни или еди какви си причини това да не се е случвало до момента така, както се и опитва да внуши адвокат Ковачев.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Имате думата, колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Не, не аз съвсем умишлено започнах въпроса по начина, по който го започнах, т.е. абстрахирах се и исках да се абстрахирам като орган от въпросите, които адвокат Ковачев е задал. Задах този въпрос на собствено основание, както виждате, даже предварително съм си направила справка за натовареността на двата органа, няма връзка със зададените от адвокат Ковачев въпроси, не, че той няма право да ги задава, както всеки други гражданин.

Във връзка с това, което чухме, аз бих Ви попитала – нямаше ли друг начин да решите проблема с попълването на наказателните състави в Окръжен съд – Пазарджик? В някои от съдилищата, примерно за мерките за неотклонение се включват съдии, които преимуществено гледат граждански дела.

Другият ми въпрос е (прекъсната) Моля? Значи аз не мисля, че това е чак толкова неподходящо, защото голяма част от тези съдии, когато са били районни съдии, са гледали и наказателни дела. Лично аз съм била съдия в такъв съд и като районни съдии ние макар и по години да се специализирахме, т.е. една година гледаш облигационни, втората година – трудови, третата година – наказателни и т.н. Като районни съдии ние минавахме през цялата правна материя. Не зная сега каква е практиката, мисля, че това е една полезна практика поне от миналото, която би дала по-големи възможности при компенсиране на такива кадрови дефицити.

И другото нещо, което лично на мен (откровено ще кажа) ми прави впечатление в негативен смисъл е, че някак си горната инстанция иска да се обезпечи кадрово и да постигне „кадрови комфорт“ (бих го нарекла) за сметка на един районен съд, където с оглед данните натовареността е изключителна. Честно казано аз не зная как се справят тези трима колеги там, защото те са трима в момента.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Много съм Ви благодарна за тези въпроси. Ще обясня. Първо, в окръжния съд от години се практикува мерките да се гледат в състав до преди 3 или 4 години само граждански съдии. В последните 3 години преценихме, че в много голяма степен сложността на наказателните мерки, общественият отзвук, каквото щете го наречете, но за сигурността и качеството на работата ни преценихме, че съставите ще бъдат от

двама граждански съдии и един наказателен, който да е докладчик по делото. Така че ние отдавна практикуваме това, от години.

Ние, пак казах (ще се повтори отново) опитахме се да обезпечим окръжния съд не кадрово, а със съдия, който да е с висока квалификация и който да е добър в наказателното право. За нас това беше изключително важно. Пак казвам – заради нуждата от съдия – титуляр, т.е. член съдия, а не младши съдия, който да попълва състави или нещо такова, просто съдия, който да поеме едноличните първоинстанционните наказателни дела. Това беше движещото при взимане на това решение.

Що се касае до обезпечението на Велинградския районен съд. През всичките години, през които ние в нашите малки районни съдилища страдаме от липса на кадри, Пазарджишкият районен съд е онзи, който ги покрива. Няма съд, в който нашите районни съдии от Пазарджик да не са били командировани и продължавам да ги командиравам. В момента във Велинград въпреки, че това в известна степен натоварва Пещерския районен съд, но тъй като преценихме, че Пещерският районен съд в състав от трима съдии все още може да се справя, а и в края на краищата след трудността, която беше в двете години отсъствие на четвъртия член на Пещерския районен съд, ние преценихме, че можем да оставим Пещера в състав от трима съдии, а четвъртият го командиравах във Велинград.

Командировката на Лидия Терзиева във Велинград е продиктувана и от още нещо, което аз си признавам, че към момента, в който назначавах в Пещера дори и не съм го отчела по простата причина, че не ми е стояло на вниманието. Оказа се, че транспортните връзки между София и Велинград са много по-добри, отколкото между Пещера и София. Значи, за да се стигне до Пещера, трябва да се мине през Пазарджик, тя пътува с влак до Пазарджик, оттам си взима

автобус или председателят на Пещерския районен съд я чака с личната си кола, за да я откара в Пещера и тя да работи. Докато във Велинград се пътува директно София-Велинград с автобус и всичко се случва абсолютно без никакви трудности и обструкции. Освен това съдия Терзиева прецени, че това е по-големият приоритет за нея и ясно изрази съгласието си да работи във Велинград.

Така че в момента във Велинград са трима съдии. Двамата от тях – съдия Иванова и съдия Терзиева гледат граждански дела. Съдия Даскалова, която е изпълняваща функциите „председател“ гледа предимно наказателни дела. Наред с нея наказателни дела гледат пазарджишките районни съдии от наказателното отделение на Пазарджишкия районен съд, като поне два пъти в месеца те си имат обособени, самостоятелни заседания, в които колегите насрочват делата и съответно те си знаят предварително датите, подготвени са, освободени са от другите им ангажименти и заминават във Велинград, за да гледат наказателните дела.

Пак казвам – в съвкупност всички тези фактори ги преценихме и затова взехме това решение. Надявам се да съм била достатъчно ясна.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Последното, което казахте. Тоест излиза от това, което казвате, аз ще продължа на колегата Керелска въпроса и взимам реплика от това, което Вие сега изложихте.

Разбирам от това, което обяснявате, че Вие сте поискали откомандироване на колегата от Районен съд в Пещера (нали не бъркам мястото, въпросната Терзиева, аз не я познавам, но няколко пъти обсъждахме въпроса) не за да обезпечите кадровата нужна на районния съд в Пещера, а за да се обезпечи кадровата нужда на Районен съд – Велинград, вместо да върнете Вие районния съдия,

който е на длъжност там. Нали, той все пак не заема длъжността в Районен съд – Велинград? Така излиза от това, което аз в интерес на истината сега разбирам, че става въпрос за същото физическо лице, иначе споделям загрижеността Ви, която сте проявили във връзка с пътуването, но доколкото си спомням аз тогава не участвах в дебата поради някаква служебна ангажираност и в гласуването, но основанието, което беше посочено във Вашите искания за откомандиране беше увеличената натовареност на Районния съд в Пещера. Сега разбирам (Г. Чолаков: Искането не беше от него – от председателя на районния съд.) Напротив, имаше, аз си спомням на обсъждане на Комисия по натовареност. Всъщност не е била натовареността на Районен съд – Пещера, а на Районен съд – Велинград. Така изглежда, откъдето също има командирован съдия. Иначе с цялото ми уважение към дългогодишния председател на районния съд и вярвам, че той е висококвалифициран, но той не е заел длъжност с конкурс.

И само ще използвам възможността, че взех думата да поправа г-жа Керелска. Четири години и половина към миналата година, февруари месец и ние тогава го коментирахме с Вас въпросната среща, за която споменахте, че четири години и половина към миналия април не беше заета длъжността „административен ръководител“ във Велинград. Разбира се, изключвам възможността, че Вие имате персонална вина (просто за прецизност) и 16 проведени конкурса. Това бяха данните от Комисията по атестирането и конкурсите. Не, не това беше просто уточнение.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Аз искрено съжалявам, ако по някакъв начин съм внушила подобно разбиране на проблема. Когато ние назначихме съдия Терзиева като районен съдия в Пещера, не можехме да знаем, че новоназначеният към онзи момент колега е

млада дама, която забременя и съответно излезе в майчинство. А междувременно се случи командировката в Софийски районен съд, така че когато започнаха исканията на председателя на Пещерския районен съд, респективно подкрепен от мен (а и аз писах такива становища, адресирани до председателя на ВКС – съдия Панов), тогава в Пещера работеха само двама. Аз не можех да знам и разбира се, не бих могла и да упражня натиск върху колегата да се върне на работа преди навършването на трите години на нейното дете. Тя има права, аз уважавам тези права и не мога да поискам тя да изостави детето си, за да дойде да работи, защото виждате ли при нас е много сложно, още повече в ситуация, че ние си имахме назначен районен съдия, и основните ми движещи мотиви бяха тези. Ето защо ние настоявахме до край да се прекрати това командироване. За наша радост и за спокойствието на съдебния район съдия Павлова взе решение да се върне на работа след навършване на година (даже дали не беше и още ненавършила, но все едно), около година навършване на нейното детенце и след нейното връщане фактически, те така станаха четири в Пещера. Пак казвам – не съм имала намерение да..., напротив, искахме съдия Терзиева да се върне точно, за да могат в Пещера да си вземат глътка въздух. Но следващите промени, които се случиха в нашия съдебен район, а и предпочитанието на самата съдия Терзиева, наложиха да взема това решение.

Вижте, ние сме много малък колектив и всеки един от нас (как да кажа) с огромно разбиране и с нагласата, че утре може да се случи и с него е склонен да изтърпи определени негативи или дискомфорт, или по-голяма натовареност стига работата да върви. Така че повярвайте ми, всички тези решения, които сме ги взимали през годините никога не са се случвали без съгласието на колегите,

ако щете без активно тяхно участие, обсъждане, предложения и всичко останало. Така че наистина не мисля, че тези ми решения дотук са грешни. Аз заставам зад всяко едно от тях. Благодаря ви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Дишева.

АТАНАСКА ДИШЕВА: Благодаря. Честно казано бях решила да не повдигам тази тема, защото имах възможност да чуя становището Ви по този въпрос. Става въпрос за Системата за измерване на натовареността. За да е ясно за другите колеги за какво става въпрос на въпросната среща, за която г-жа Серафимова спомена, се провеждаше събрание на окръжния съд по обсъждане на системата и евентуално проблемите на Системата за измерване на натовареността.

Знам негативното (мога така да кажа, нали?) Ваше отношение към тази система, но взимам реплика от изложението на Вашата концепция. Вие казахте (тук съм си направила бележка), че в окръжния съд имало 19 дела (разбирам наказателни общ характер дела) с фактическа и правна сложност. Вярвам Ви, че това е така, в смисъл убедена съм, че са такива дела, някои от тях са и публично известни. Как според Вас обективно да бъде отчетена тежестта на тези 19 дела и на други подобни дела, и кандидати за административни? Въпросът изобщо не е личен, вероятно знаете, защото ние сме изправени пред дилемата, говоря като Съдийска колегия, да намерим по някакъв начин обективен, доколкото е възможно, натоварването на съдиите, а се оказва, че не можем да изработим механизъм за това и имаме противоречия относно начина, по който това измерване следва да става и критериите, които... Та в този смисъл Вашето становище да ни бъде и за помощ, в този смисъл е и въпросът ми.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Благодаря Ви.

Аз открито заявих тогава и сега мога открито да заявя - СИНС не е най-доброто решение, се оказа. Вероятно причините в самото начало, когато се проведе емпиричното изследване, което ние пренебрегнахме съдиите, но да не навлизаме в тези дебери, те са безкрайни. Наистина, тази система се нуждае от рестартиране и трябва да намерим добрия вариант. Всички ние сме отворени да опитваме, да споделяме опит, ако щете - да експериментираме, за да стигнем до решение. При нас в съда, системата за случайно разпределение на делата дава възможност да определяме и с кои групи по видове дела, които да регулират постъплението, респективно натовареността на отделните съдии. Една от тези групи са делата с фактическа и правна сложност. На практика, при наказателните съдии, когато влиза такова дело, то се разпределя съобразно тази група и в общи линии се постига някаква еднаква натовареност. Това е едното, което ние правим. Другото, което правим, аз го следя постоянно този индекс, т.е. аз постоянно имам информация за това в края на месеца, колко такива дела са постъпили, съответно на кой от колегите те са разпределени. Вече няколко пъти се случва през последните две или три години, да попадат такива дела при един и същи докладчик, т.е. адски неравномерно се разпределят от самата система. Или другият вариант, който също създава предпоставки за неравномерност на разпределението, това е, че делата стават такива с фактическа и правна сложност в самия ход на процеса. Колегите се усещат като много натоварени, нормално е, защото това са обемисти дела, които изискват изключително много работа, много чести заседания - два пъти в месеца или поне един, но това е голям ресурс и време за подготовка. Възприели сме Общото събрание на съда със съгласието на наказателните съдии в такива случаи да спираме съответния

колега от разпределение на такъв вид дела, за да може той полека да отхвърля работата и в същото време да не страда и останалата част от работата му. Така че при нас това е решението, което сме намерили. /А. Дишева задава въпрос извън микрофона/ Ами, ние имаме правила, в които сме казали, че когато делото е с повече от трима подсъдими, с повече от 20 свидетели и с повече от 1 500 страници материали по делото, е вече дело с фактическа и правна сложност. /Следващ въпрос от А. Дишева, извън микрофона/ Да, но първоначално те бяха други, ние ги променяхме, а след това промениха и СИНС, така че ние малко избързахме.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси има ли?

Колега Пашкунова, заповядайте.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Бих искала да Ви попитам, какво е Вашето разбиране за ролята на председателя на съда при отстояване независимостта на съдиите? И Вие засегнахте една много важна тема - повишаване доверието на гражданите в съда. Имали сте кризисна ситуация, споменахте едно от делата. Как трябва да реагира председателят на съда според Вас?

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Благодаря за въпроса.

Истина е, че имаме не една кризисна ситуация в съда/смее се/ . „Господари на ефира“ ни бяха чести гости... Знаете ли, винаги съм го изповядвала и дълбоко вярвам в това, че аз съм буфера, в смисъл председателят е буфера между гражданите и съдиите. Всеки един от нас в качеството си на редови съдия е изключително натоварен, пресиран, психически уморен, както щете да го наречем, и изисква грижа и внимание и най-вече - спокойствие за работата. Така че някой трябва да поеме тази роля и аз мисля, че това е председателят. Също така смятам, че ако се създава един облик на съда, той започва от председателя. От там нататък вече,

всеки един председател би живял в краен комфорт ако всички съдии мислят като него и застават зад него. За щастие, в Пазарджик това се случва, поне в последните години и смея да твърдя, че ние постигнахме този комфорт. И в случай, че продължа да бъда председател, благодарение на вашия избор, това ще продължи така. Заставала съм пред камерите, борила съм се за колегите си, отстоявала съм правотата на всеки един от тях, убедена в нея. Моето познанство със съдията, информираността ми за неговите професионални качества, за неговата компетентност, за чудесния съдебен акт, който е написал, така че на мен ми е много лесно да правя това и ще го правя и за в бъдеще, защото съм убедена, че така трябва да бъде.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Колега Серафимова, Вие дълго говорихте за кадровата обезпеченост, за това, че е много важно качеството на кадрите, тяхната подготвеност при разглеждането и решаването на делата. И действително, ние виждаме от анализа на данните за периода три години назад от днешна дата, как съда се е справил със срочното и качествено разглеждане на делата. Цифрите са такива, фактите са такива, за което моите поздравления към дейността на целия колектив на Пазарджишкия окръжен съд. А как се отнасяте към тенденции, към възможности, поради близостта на Пазарджишкия съдебен район до София, за изкушението на много младши съдии да бързат да се ориентират към софийските съдилища? Както и тенденцията напоследък, да се извършва командироване от Ваши колеги, по-висшестоящи административни ръководители в други съдилища, което на практика показва, че Пазарджишкия съдебен район става донор на съдии за други съдилища, главно между Пловдив и София? Как се отнасяте и към

процедурите по чл. 194, ал. 1, защото като че ли мнението на административните ръководители няма особена тежест при окончателното решаване на този въпрос? Така ръкавицата е хвърлена и към нас.

Благодаря Ви.

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Аз също Ви благодаря за въпроса, но по-скоро бих искала да благодаря от името на колегите за хубавите думи! Вярвайте, че е важна за всеки един от нас вашата оценка, особено когато е позитивна. Дава страхотен импулс за работа, самочувствие и всичко останало. Но по повод въпроса Ви - ние сме като „кръвна банка“ за Пловдив и за София. Истина е, че в последните 10 години няма младши съдия, който да е работил в нашия окръжен съд и да е останал в Пазарджик. Всички младши съдии си отиват и проблемите, които все още се намират в нашия съдебен район са онези, които са с трите години уседналост. Та, поради тази причина наистина се оказва доста трудно за всички съдилища, които се намират до големите градове в България. Предполагам, че този проблем го има навсякъде. Имам предвид в Добрич, в Северна България и Варна, Русе със Силистра и т.н. Това е напълно нормално. Ние всички проявяваме разбиране и смятаме, че няма как да не зачетем личния живот на младите колеги. Вярвам, че решенията им са продиктувани от желанието им да правят кариера. Но явно от тук насетне ще се надяваме всички, да има някаква промяна, за да може тези хора, тези млади колеги, когато дойдат при нас, ясно да съзнават, че ни дължат тези три години и да не се опитват всячески, включително и с нерегламентирани средства, да напуснат съда. Повярвайте, когато си съдия, както стана дума тук за съдия Петричева - 24 години и не можеш да напуснеш съда! Не за друго, а защото ако го напуснеш той просто трябва да спре да работи. Не е лесно... И затова ние, особено

председателите на по-малките окръжни съдилища, сме пледирали за това да се мисли за нас. В Пазарджишкия съдебен район към момента съдиите са с преобладаващо, да речем, ако те са 15, 10 от тях са със стаж над 15 години. Те нямат шансове за никакво кариерно израстване, по простата причина, че ние от окръжния съд сме около 50-те години. От друга страна, си имаме едни 5 места, които са в крайно непостоянна позиция, т.е. идват и си отиват. Така че вероятно ако имам удоволствието и честта да работя от тук насетне с вас, ще ми се наложи да говорим дълго по този въпрос, тъй като той се нуждае от сериозно обсъждане и намиране на решение. Чл. 194 би бил чудесен вариант за решаване именно на този проблем - да се преместват колегите, обаче при едно условие - веднага след това ние да си получаваме свободната бройка и да обявяваме конкурс за нея. Вярвайте, инак това обезкръвяване, което се случва при нас, т.е. липсата на кадри, просто ... Аз ще си го кажа така: никак не е справедливо по отношение на хората, които все пак са останали да живеят в Пазарджик и в малките градове до Пазарджик. А, това ме подсеща да кажа и още нещо! Оказа се, че Пазарджик от финансова гледна точка е доста интересно място. Не за друго - Пещера, Велинград и Панагюрище са градове, които са с по 4-5 хиляди, Велинград е доста по-голям, разбира се, но самите градове, в които има толкова много бизнес, колкото в много други големи български градове. Та затова при нас не е никак лесно, дори от тази гледна точка.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Колега Серафимова, ще Ви задам три въпроса, може да отговорите с „Да" или „Не", няма да се разсърдя. Ако Ви назначим отново за председател, ще отстоявате ли запазването на вашите районни съдилища? Съответно запазването и

на вашия окръжен съд, с оглед прекрояване на съдебната карта, защото и тези неща се носят из публичното пространство. Какво мислите - да, не?!

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: /шеговито/ До смърт!!

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Казахте, че е правилна тенденцията вместо да назначаваме съдии, да помислим за повече съдебни помощници. И какво мислите за конкурсите, които провеждаме? Да продължат ли да бъдат централизирани или е по-добре да са териториални, на базата на апелативен район или на окръжен район, и в тази насока да работи Висшият съдебен съвет?

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: /с усмивка/Благодаря! Да, макар и на шега, да - докрай! Аз току-що казах на съдия Имова, че нашият съдебен район, макар и с малки градове, всъщност генерира доста сериозен финансов ресурс, дори мога да кажа следното: в Панагюрище е „Асарел - Медет“, а в Пещера е „Биовет“ и Обувния завод, т.е. има много частен бизнес в тази област, а Велинград е туризма. Така че и трите ни малки съда са всъщност в градове, които са живи и икономически стабилни, а пък да не говорим за окръжния съд. Аз не мисля, че ние можем да бъдем засегнати от подобно нещо. Ако ще говорим за прекрояване на съдебната карта, аз не мисля, че това изобщо трябва да се случва. Съдът е единствената независима институция, може би, която е най-яркия израз на държавността. Ако ще говорим за запазване на държавата България, а не на територията България, значи съд трябва да има. Няма как да няма. Хората трябва да имат някакъв стабилитет, някакво усещане за присъствието на тази държава, за близост на държавата до тях. Разбира се, и усещане за сигурност, че в някакъв драматичен за тях момент ще намират решение. Така че аз смятам, че не трябва да се закриват съдилища, окрупняват или въобще под този вид и форма да се прави съдебна

реформа./реплика от С. Мавров, извън микрофона/ Съдебните помощници са безкрайно ценни, моля мислете в тази посока! Ние сме достатъчно много съдиите, факт е. Всичките изследвания на Европейския съюз, статистики и т.н. сочат за това. Нашето население намалява, ние сме достатъчно съдиите, имаме нужда от ето тази логистична подкрепа, която дават съдебните помощници, особено когато са като нашите - високо квалифицирани и отговорни млади хора. /въпрос от Г. Чолаков, извън микрофона/ О-о-о, по апелативни райони, поне за районен съд! Разберете, че това наистина е значим проблем. Факт е, че капацитета на КАК не е достатъчен, за да може да обезпечи провеждането на конкурс, така както е залегнало в закона, всяка година. По ред причини, които са ни ясни на всички, затова смятам, че поне на ниво районен съд, децентрализацията на конкурсите ще бъде изключително полезна за нас./Въпрос от А. Дишева, извън микрофона/ На КАК ли... Ами, тя се занимава не само с конкурси, а и с атестации. А организацията, следенето ако щете, дори на движението на кадрите в самия апелативен район, няма да стои на тяхното внимание. Ние ще правим прогнозите, ще правим исканията, те ще бъдат преценявани, да речем от председателите на апелативните райони и комуникацията ще бъде много по-лесна, много по-бърза. Организацията ще бъде такава, те ще бъдат в малко по-малък мащаб, ще бъдат много по-чести. Когато е по райони, хората ще могат да се движат по-лесно, защото е едно да се преместиш от Смолян в Пловдив или обратното, друго е от Кърджали да отидеш в София.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси има ли? - Ако няма... А, извинявайте, колега Кояджиков!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Аз имам едно кратко питане. От 32 страница на концепцията, г-жо Серафимова, в края, последния

абзац чета, че се въвеждат някакви електронни папки и до какво ще доведе това. Предстои реализацията на допълнителен модул до 22 ноември. Случи ли се тази работа?

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Да!

ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ: Да... А следващото нещо, което ще кажа тук, е по-скоро да кажем критика или нещо ... Като чета 4-та и 5-та страница, за съдебната администрация става дума, Вие твърдите, че има недостиг на съдебни секретари, които са само 7 броя и малко по-надолу, на следващата страница, е съотношението между съдии и съдебни служители, което е в Пазарджик и което е средно за страната, накрая заключавате, че Пазарджик с наличния ресурс не е възможно чрез трансформиране да отговори на нуждите за съдебна администрация. Сега, аз само ще Ви кажа, че като гледам тази таблица, една щатна бройка, която е била увеличена в съдебната администрация, е повишило съотношението с 0, 05. Вие казахте, че имате желание да получите няколко съдебни помощника допълнително, сега искате в концепцията си „Служител - квалифицирана информация“, за съдебни секретари не сте казали нищо, но увеличението поне с още двама, ще надхвърли вашето съотношение със средното за страната. Което и без да се отпускат нови бройки за секретари, е това, което сте планирали. Та моето мнение е, че надали ВСС ще Ви даде такава съдебна администрация, която да отговори на нуждите Ви. И препоръката ми е: помислете дали не може наистина с вътрешен ресурс да се подобри съдебната администрация, защото някак си на мен 13 съдебни деловодители, при само 7 секретари ми се виждат прекалено много. И отделно считам, че ръководните длъжности, съдебен администратор, са в повече. Нямам въпрос, просто... То няма какъв въпрос да задам, тя госпожа Серафимова е написала, че няма ресурс и очаква

увеличение на съдебната администрация, но това не може да се случи. Вие, за да се реализира това, което сте написали в концепцията, ние трябва да Ви дадем при тези 39 души, най-малко 14 още, за да направите екип от съдия, деловодител, секретар - да имате такава екипност, каквато искате ще Ви трябват най-малко още 8 секретари и плюс трима помощници и един администратор по класифицирана информация - 12 щатни длъжности. Не вярвам този Съвет да Ви удовлетвори тези желания. Това исках да Ви кажа, че е хубаво да помислите, ако получите доверието, разбира се, за втори мандат, за вътрешния ресурс на съдебната администрация.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: В първата част на колегата Кояджиков имаше въпрос, ако може да..

ЕЛЕОНОРА СЕРАФИМОВА: Да, модулът е активиран, така че ние вече можем да работим с електронния портал. А и сме готови, защото имаме готовите електронни папки на делата.

Само да кажа нещо, разбира се, с уговорката, че някой друг може би ще взема решенията, но предстои в понеделник да обсъждаме с г-жа Димитрова и с КСА, реорганизацията на съдебната администрация. Когато пишех концепцията въобще не бях наясно, че ще имаме такава възможност. Аз не мога да отрека, че вероятно имаме някакъв резерв, който, разбира се, в момента обмисляме и обсъждаме, но имайте предвид и друго: за да имаме такава администрация, то е защото, първо, е окръжен съд; второ - ние сме стопани на сграда; и трето - има специфични изисквания към окръжния съд, които налагат съществуването на една или друга длъжност. Да, имаме и съдебен администратор и административен секретар. Зная, че това не трябва да бъде така и може би това е един от резервите, които има в съда. Но аз също така съзнавам, че не е

възможно да сформираме за в бъдеще екип от съдия, секретар, деловодител, това е в кръга на фантазиите все още. Но ще бъде чудесно, както го обсъждаме вече - двама съдии да имат секретар и деловодител по един. Това ще е оптималния вариант и на този етап ще реши в много голяма степен нуждите на съда. А служител по сигурността е крайно необходим, поради простата причина, че това е много специфична материя, опасна територия - имам предвид СРС-тата, и ние се нуждаем много от такъв ресурс. Повярвайте, изключително притеснително е, а и да не говорим, че в по-големите съдилища вероятно е и много затормозяващо вече, ние не сме архивирали такива дела от години, по простата причина, че нямаме такива служители, нямаме такива правила, не е уеднаквено мнението между отделните комисии - говоря за тази към Народното събрание и комисията по контрола на СРС-тата, а в закона не е разписано. Така че крайно е необходим такъв служител и вярвам, че ще стигнете до извода за задоволяване на тази ни нужда.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, има ли още въпроси към колегата Серафимова?

Колега, ще Ви помоля да изчакате и ще Ви уведомим за резултата.

/Елеонора Серафимова напуска залата/

Колеги, откриваме дебата във връзка с провеждането на процедурата за избор на административен ръководител - председател на Окръжен съд - Пазарджик. Давам думата за становища, изказвания.

Колега Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз съм изключително доволен от това, което чух и ни представиха, от въпросите и техните отговори и ще гласувам да бъде избрана за нов мандат.

Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Димитрова.

БОРЯНА ДИМИТРОВА: И аз ще гласувам за колегата Серафимова, която за мен е изключителен професионалист, стойностен човек и очевидно добър административен ръководител и лидер. Много ми харесва формата, в която е написала концепцията и в която говореше в първо лице, множествено лице, защото за всеки добър ръководител е ясно, че не може да постигне нищо без колектива и екипа. Мисля, че има конкретни идеи, добре структурирани във времето и мястото и мисля, че трябва да й дадем шанс да довърши започнатата реформа и да допромени облика на Окръжен съд - Пазарджик.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Към това, което казаха колегите, аз искам да добавя и да поставя акцент и на обстоятелството, че колегата е номинация на Общото събрание. Предложението тя да стане административен ръководител на Окръжен съд - Пазарджик, е по чл. 85, ал. 3, т. 2 от ЗСВ. Тя е получила единодушната подкрепа на всички съдии от Общото събрание, както при проведеното такова на 22 октомври, така и впоследствие при изслушването през м. ноември т.г., което значи, че желанието на колегите е, работата на ОС-Пазарджик да продължи под административното ръководство на колегата Серафимова. Това е причината, поради която и аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Елеонора Серафимова за административен ръководител на съда.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Ще подкрепя колегата Серафимова за втори мандат. Обективните факти са налице, те са достатъчно красноречиви - един успешен петгодишен мандат, с ясно виждане на

бъдещите проблеми, с ясни отговори за тяхното решаване, с уважение към колектива от нейна страна и от страна на колектива към нея. Един прекрасен професионалист и очарователен човек - тя има харизма! Това е рядко за административен ръководител. Затова ще я подкрепя с удоволствие.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз също ще подкрепя избора на съдията Серафимова за втори мандат, но искам не толкова заради това да взема думата, а за да обърна внимание. Днес беше забележително изслушване, благодарение на въпросите, които бяха зададени, може би защото за пръв път ние като да придобихме ясна представа как се управлява един малък окръжен съд и какви проблеми възникват при управлението на подобен съд. Аз съм имал не веднъж възможност да говоря със съдия Серафимова и то във връзка именно с тези проблеми. Днес не стана дума, не знам дали знаете, там има три незаети щатни бройки в районен съд и те седят така отдавна. Както като член на Комисията по натоварване, така и като член на КАК ние не веднъж сме поглеждали, няма да скрия към тези три бройки сме искали становища, имали сме разговори във връзка с кадровото обезпечаване не само на пазарджишките съдилища, но и на другите съдилища, и искам да ви кажа, че са много трудни разговорите винаги били със съдия Серафимова, защото тя наистина се е борила изключително много за интересите на съдилищата. Аз смятам, че един ръководител трябва да бъде такъв и заради това ще я подкрепя.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други изказвания? Ако някой има да мотивира отрицателен вот, мисля, че сега е момента, тъй като виждам, че досега само положителен вот се мотивира.

Ако няма повече изказвания, режим на гласуване. Гласуваме по т. първа - избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател" на Окръжен съд - Пазарджик.

Резултат: 11 гласа „За".

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител - председател на Окръжен съд - Пазарджик

Кандидат:

- **Елеонора Петрова Серафимова** - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Окръжен съд - Пазарджик, с ранг „съдия във ВКС и ВАС" (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 42/17.10.2017 г, комплексна оценка „Много добра"*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат: с 11 гласа „за" и 0 гласа „против", на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Елеонора Петрова Серафимова - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател" на Окръжен съд - Пазарджик, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", **на длъжността „административен ръководител - председател" на Окръжен съд - Пазарджик**, с ранг „съдия във ВКС и ВАС", с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да поканим колегата Серафимова.

/В залата влиза Елеонора Серафимова, която научава резултата от гласуването от г-н Чолаков и напуска залата с благодарности, и пожелания за хубави празници./

Колеги, продължаваме с точка втора от дневния ред, а именно избор на „административен ръководител - председател“ на Окръжен съд - Пловдив. На мониторите трябва да имате писмо от Окръжен съд - Пловдив. Зачитам писмото: „До Съдийска колегия, относно отлагане изслушването на кандидата за административен ръководител на ОС-Пловдив.

Уважаеми членове на Съдийска колегия, днес, 6 декември 2018 г. бях уведомена по телефона от съдия Веселин Хаджиев, че е приет по спешност в болнично заведение с остра бъбречна криза за оперативно лечение, поради което същият е в невъзможност да се яви на насроченото за 7 декември изслушване в тази процедура. Поради спешност на ситуацията, към момента не са представени медицински документи от болничното заведение, в което е приет съдия Хаджиев. Молбата на съдия Хаджиев, е изслушването да бъде отложено за друга дата."

Колеги имаме направено искане, действително ако се касае за оперативно лечение, това в момента не може да бъде удостоверено, смятам, че просто следва да отложим това изслушване, като съответно задължим съдията Хаджиев да представи при първа възможност документ за причината за неявяването му тук. Предлагам и да определим дата, ако сте за отлагането./обсъждат помежду си/

АТАНАСКА ДИШЕВА: Нека да запазим дата.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Предлагам да го отложим за 29 януари 2019 г., а вече с оглед заболяването ще се прецени дали да бъде пренасрочено или не. Да гласуваме това, колеги: отлага изслушването

на кандидата за административен ръководител на Окръжен съд - Пловдив - съдия Веселин Хаджиев, за 29 януари 2019 г., като в диспозитива да пише: Указва на съдията Хаджиев своевременно да представи доказателства във връзка с неявяването си и за продължителността на заболяването.

Колеги, режим на гласуване за отлагане за 29 януари.

Резултат: 11 гласа „За“, 0 гласа „Против“.

/След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител - председател на Окръжен съд - Пловдив

Кандидат:

- Веселин Димитров Хаджиев - съдия в Окръжен съд - Пловдив, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестиран с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 34/06.11.2018 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

ОТЛАГА избора на административен ръководител - председател на Окръжен съд - Пловдив за заседанието на Съдийската колегия на ВСС за 29 януари 2019 г. , поради заболяване на кандидата.

Указва на Веселин Димитров Хаджиев - съдия в Окръжен съд - Пловдив своевременно да представи доказателства за причината за неявяването му на събеседването в днешното заседание на Съдийската колегия на ВСС, както и за продължителността на заболяването му.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Петнадесет минути почивка, колеги!

/След почивката/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Уважаеми колеги, продължаваме заседанието на Съдийската колегия с точка трета от дневния ред, тя е избор на административен ръководител - председател на Районен съд - Елин Пелин.

Колега Шекерджиев, имате думата.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря.

Предложението на КАК, е да бъде проведен избор за назначаване на длъжността „административен ръководител - председател" на Районен съд - Елин Пелин. Единственият кандидат, който участва, е колегата Росица Генадиева Тодорова, като становището на КАК, което се депозира по реда на чл. 169, ал. 1 от ЗСВ, е, че липсват данни, които поставят под съмнение високите професионални качества на колегата Тодорова, спрямо длъжността, за която кандидатства.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Да поканим кандидата.

/В залата влиза Росица Тодорова/

Заповядайте. Уважаема колега Тодорова, в процедура сме за избор на „административен ръководител - председател" на Районен съд - Елин Пелин. В рамките до 20 минути имате възможност да представите Вашата концепция, след което ще Ви бъдат задавани въпроси.

РОСИЦА ТОДОРОВА: Благодаря Ви.

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, казвам се Росица Тодорова и към момента изпълнявам функцията „административен ръководител - председател" на РС-Елин Пелин, въз основа на решение на ВСС взето м. ноември т.г.

Юридическият ми стаж като магистрат се гради на работата ми като районен съдия в РС-Елин Пелин, където встъпих в длъжност през 2006 г. и работя и до момента без прекъсване 12 г. и 8 месеца. От този период, 5 години бях назначена на длъжност „председател“ на РС-Елин Пелин, а също така съм изпълнявала и функциите на административен ръководител, преди провеждане на предишния избор за председател, за 4 месеца и половина, отново въз основа на ВСС. Юридическият ми стаж също така се основава и на работата ми като следовател в Софийска окръжна следствена служба, където съм работила 6 г. и 8 месеца.

Мотивите, които ме накараха да участвам в избора за тази длъжност, както съм изложила и в своята концепция, ще споделя накратко и днес пред вас, се коренят основно от гласуваното ми доверие от колектива на съда и на следващо място, на натрупания през това време управленски опит. Важни за мен са и постигнатите добри резултати в работата на РС-Елин Пелин, както и подкрепата, която получавам от целия състав на съда. През всички тези години успях да опозная добре работния процес, свързан с административното управление, което ми дава увереност, че в бъдеще ще съумея да осъществя едно успешно и разумно административно управление. В качеството си на ръководител, съм се стремяла да запазя традицията на приемственост по отношение на доказалите се с времето положителни механизми в управлението на съда и в същото време, при необходимост, да се работи по прилагането на нови такива, свързани с технически нововъведения или усъвършенстване на действащи правила, съобразно налагащите се нови практики в управленската дейност. Естествено, основната цел на всичко това, е да се постигне по-прозрачно, достъпно и ефективно правосъдие, основано на принципите на законност и

равнопоставеност на гражданите, които желаят да реализират правата си в нашия съд.

За осъществяване на управленската дейност важно значение има кадровата обезпеченост на съда, която към момента включва щат от трима магистрати, които намирам, че са достатъчни на този етап, за да гарантират нормалната работа на РС-Елин Пелин. Предвид броя на съдиите и установените традиции в районните съдилища към СОС, в РС-Елин Пелин няма създадени отделения, каквато възможност се предвижда в чл. 77, ал. 2 от ЗСВ. Считам, че и за в бъдеще тази традиция следва да се запази, тъй като създаването на отделения би довело до неравномерно натоварване на съдиите, риск от липса на обезпеченост от магистрати и объркване на работния процес, вместо да внесе по-голяма ефективност в работата ни.

Натовареността на съда, по щат от трима съдии, през изтеклата 2017 г. възлиза на 53, 17 дела за разглеждане месечно и 48, 72 свършени дела на месец. Като цяло съдиите се произнасят в законоустановените срокове и забавянето на делата е изключение. Общият брой постъпили дела през 2017 г. е 1914, като броят на делата ежегодно се увеличава през изтеклите години. За сравнение, през 2016 г. е бил 1632 дела, през 2015 - 1533, а през 2014 г. - 1383 дела. В РС-Елин Пелин разполагаме и със щат за един съдия по вписванията и един щат за държавен съдебен изпълнител, които са заети и считам, че обезпечават обема на работа на територията на съдебния ни район. За достатъчна към момента намирам и кадровата обезпеченост на съда откъм съдебни служители, чиито брой по щат е 14. Всички съдебни служители са с дългогодишен опит, който им позволява бързо и ефективно да се справят със служебните си задължения, поради което в съда е създадена една добра организация на работния процес, атмосфера на колегиалност и

професионализъм, както между служителите, така и между служители и магистрати. Затова заявявам готовност да продължа да работя в насока запазване на постигната отлична работна атмосфера, като за тази цел следва да се продължи практиката на редовни събирания със съдебните служители за обсъждане на проблеми свързани с работния процес, които за мен са изключително ефективни. Считам обаче, че за да се гарантира непрекъснатост на работата в съда във всеки един момент, удачно би било откриването на една щатна бройка за системен администратор, тъй като все по-широкото навлизане на електронни програми и системи при осъществяване дейността на съда налагат и по-честото им обслужване. Към момента РС-Елин Пелин ползва външно лице, с което е сключен граждански договор и обяснимо, то не може да бъде непрекъснато на разположение. Това води до невъзможност да се реагира своевременно при възникнали проблеми с даден програмен продукт, което за съда не е рядкост, тъй като поради често спиране на електрозахранването програмите блокират и липсата на компетентно лице, което на момента да отстрани проблема, забавя работния процес в подобни случаи.

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет, накратко се спрях само на основните моменти, свързани с мотивацията ми за заемане на длъжността „административен ръководител“ и дейността по управлението на РС-Елин Пелин. Ако сметете, че те са адекватни и компетентни, и ми гласувате доверие да бъда административен ръководител на РС-Елин Пелин, заявявам пред вас готовността си да работя за качествено и ефективно управление на съдебната институция, свързано с постигане на основната цел за всеки съдебен орган - достъпно, бързо, справедливо правосъдие за гражданите.

Благодаря ви за вниманието.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви, колега.

Въпроси? - Колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колега Тодорова, аз искам да Ви попитам, във Вашия малък съд, от трима магистрати, какви мерки като административен ръководител Вие сте предприели, за бързо и качествено правосъдие, видно от изложеното в концепцията през Вашия мандат? Тъй като ми прави впечатление, че въпреки натовареността на съда - 53 дела за разглеждане и 39 свършени дела, около 90% от делата са приключили и решени в срок. Също така ми прави впечатление, да кажем наказателните дела, имате само едно отменено за 2017 г. Интересува ме какъв е Вашият подход, за да постигате този резултат, който сте обективирали в концепцията?

РОСИЦА ТОДОРОВА: Това са честите срещи с моите двама колеги, които провеждаме понякога и по два пъти в седмицата, били те формални или неформални, при които обсъждаме възникналите проблеми с тях. Например, ако някой колега е по-натоварен, има някакъв здравословен проблем, другите колеги поемат малко повече дежурства, за да може той да изплува, така да се каже, да изпише делата си. Или пък ако има затруднения с разтакаване и проблеми от страна на страни по делото, които целят шиканирането на процеса, събираме се, обсъждаме какви са процесуалните възможности, за да бъдат призовани по-бързо тези страни, и за да се игнорират тези проблеми. Естествено, голямо значение за мен има самата отговорност на съдия Чернев и съдия Георгиев, които наистина работят много добре, и рядко, в края на краищата се случва, да има забавяне на делата и ако има такива, наистина то е по някаква обективна причина.

Качеството на правосъдие, считам, че е свързано с достъпа на гражданите. Съдът трябва да бъде по-близък до тях, да получат

по-бързо правораздаване, както и един качествен съдебен акт, който да бъде потвърден от горната инстанция. Затова се стремим и в тази насока да се събираме и да обсъждаме с колегите ми отменените съдебни актове, за да са запознати с практиката на съответната инстанция, която е отменила нашия съдебен акт, както по мои дела, така и по техни дела, събираме се, обсъждаме, за да могат да се избегнат такива случаи за в бъдеще. Естествено, повечето ни отменени актове са по административно наказателните дела, където колкото и да провеждаме срещи, и да обсъждаме възможностите за игнориране на отмяна на нашите актове, се получава малко по-трудно, тъй като там, знаете, става въпрос за една доста всеобхватна материя от контролните институции, които налагат тези наказания и наистина там малко по-трудно се случват нещата.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: В този ред на мисли, тъй като отговорихте преди малко на колегата Пашкунова, аз ще Ви задам два въпроса. В концепцията си пишете: „Традиционно доброто взаимодействие между районна прокуратура и районен съд сочи, че връщането на делата, като цяло, е изключение.“. Какво разбирате, какви са тези взаимодействия, които имате и това, всъщност са разговори във връзка с вашите изисквания за актовете или как така се случва, че.., все пак районна прокуратура е страна в производството пред Районен съд-Елин Пелин?

Вторият ми въпрос е това, което казахте преди малко, заради големия проблем отменени решения по наказателни ахета. Някакви комуникации с колегите от Административен съд-София имате ли? Става въпрос за противоречива практика на Административен съд - София-област или за нещо друго?

РОСИЦА ТОДОРОВА: Традиционно добрите взаимоотношения с Районна прокуратура-Елин Пелин, в края на

краищата и там също, в малкия съд и малката прокуратура имаме възможност да обсъждаме, събирали сме се и сме обсъждали връщани дела и причините, които са довели до връщането, естествено, за да се избегнат те за в бъдеще. Това е нещото, което практикуваме на местно ниво.

Що се касае за отменените актове и събирането, случвало се е председателят на Административен съд - София-област да ни се обажда и да ни обръща внимание за причините за отмяна на някои дела. Иначе, през последните години не сме имали такива срещи, при които да се събираме и да обсъждаме уеднаквяване на практиката, но обаждала се е председателката на съда и ние е казвала защо се случват нещата. Говори с мен да запозная колегите.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви. Други въпроси, колеги, към кандидата? Колега Шекерджиев.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Аз имам един въпрос. Колега, Вие живеете в Елин Пелин?

РОСИЦА ТОДОРОВА: Не. Аз живея в София.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Всички съдии от Елен Пелин ли.., има ли някой, който живее в Елин Пелин?

РОСИЦА ТОДОРОВА: Не, няма. Всички колеги пътуват от София.

КРАСИМИР ШЕКЕРДЖИЕВ: Благодаря Ви.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Въпроси? Колега Имова.

ВЕРОНИКА ИМОВА: И аз имам един въпрос към колегата Росица Тодорова. Всъщност, това не е упрек към организацията на работата и към щатната численост, но прави впечатление - 14 служители имате, специализирана и обща администрация. Е ли това причината за добрите резултати, експедитивната организация на работа по призоваване, по техническото обработване на делата,

редовните доклади и прочее, и прочее. Все пак, това са три пъти повече, може би и малко отгоре, от самите съдии. Това ли е оптималният вариант за съотношение съдии-администрация? Изобщо какво Ви е отношението към броя на административните служители и техния принос към общата организация на работата? Което е пряко Ваше задължение, така или иначе този щат е налице - 14 броя.

РОСИЦА ТОДОРОВА: Считам, че съдебните служители имат изключително важна роля в качествено обслужване на гражданите. Те са и тези, които пряко се срещат с гражданите, които ползват услугите на нашия съд. Да, считам, че в конкретния случай тези 14 служители не би могло в никакъв случай да се счете, че са прекалено много, тъй като един от тези служители, например, на длъжност в специализирана администрация, е съдебен деловодител на съдия-изпълнителя. Отделно от това, ние сме в една самостоятелна сграда, която също ежедневно се нуждае от някаква поддръжка, така че имаме и длъжност техническа, която е за работник, който поддържа сградата и също така е огняр, занимава се с отоплението. Няма как тази сграда да няма и чистач. Всеки съдия има съдебен секретар. Останалите служители съвместяват по няколко длъжности. Например, служителката, която отговаря за бюро „Съдимост“ е и наказателно деловодство. Считам, че този щат от служителите е достатъчен и съвсем не е прекомерен. Изчислен, също, и съобразно броя на съдиите, мисля, че се получаваше 2,7. /В. Имова: Бих казала рядко се среща това съотношение в останалите съдилища. Преди малко имахме друг пример, за Пазарджик./

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, имаме ли други въпроси към кандидата съдия Росица Тодорова? Имате думата, г-жо Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: В концепцията си отчитате увеличаване броя на производствата по чл. 410 и чл. 417, така наречените

заповедни производства. Същевременно Районен съд-Елин Пелин, като статистически показатели, е високо натоварен, над средната за страната натовареност. Може ли да кажете какво е съотношението, за гражданските дела, специално, в по-обобщен вид, между заповедните производства и класическите граждански дела, образувани по искиви производства?

РОСИЦА ТОДОРОВА: Мисля, че точно в проценти в момента не бих могла да цитирам, може би, но смятам, че от около 1200 дела, може би около 800, ако не ме лъже паметта, са заповедни производства. Може и малко повече, ако не се лъжа, бяха процентите. И въпросът Ви беше на какво се дължи ли тази бройка? Или? Само това ли?

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Защото Районен съд-Елин Пелин, наскоро обсъждахме въпроса дали евентуално да не бъде включен и в една бъдеща процедура по чл.194, т.е. за преместване на съдия там, защото натовареността ви е висока, а пък Вие казахте, че тези 3 бройки са достатъчни, като брой съдии, те поемат работата и затова за мен възникна въпросът да видим структурата на делата и това, че 800 броя от тези 1200 са заповедни, донякъде обяснява нещата.

РОСИЦА ТОДОРОВА: Да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Ще може ли и аз един въпрос. В Съдийска колегия започна една процедура за прехвърляне на определени населени места от Софийски районен съд към съседните районни съдилища. Тя включва и прехвърляне към Районен съд-Елин Пелин. Кажете ми Вашето становище какво е, като административен ръководител, към който евентуално ще бъдат прехвърлени част от населените места на Софийски районен съд? Вие споделяте ли това становище? Ако да - защо и ако не - защо?

РОСИЦА ТОДОРОВА: Да, г-жа Даниела Марчева в тази връзка дори посети Районен съд-Елин Пелин и имаше среща с кметовете на всички населени места. Ние сме се събрали, когато получихме писмото от Висшия съдебен съвет с искане за становище, в съда направихме Общо събрание със съдиите и съдия изпълнителя, и съдията по вписванията, за да чуя и тяхното становище. Всички колеги бяха съгласни, че с удоволствие бихме помогнали за разтоварването на столичния съд не само откъм дела, а и по този начин разтоварване на столицата и от потока от граждани с трафика, с който ние всеки ден се сблъскваме. Така че, на това Общо събрание бе взето единодушно решение, че ние сме съгласни с подобна реформа да бъдат пренасочени гражданите, които живеят на територията на столична община и се обслужват от Районен съд-София да бъдат пренасочени към Районен съд-Елин Пелин. Естествено обаче, сме заявили и становището си, че това следва да стане след съответното кадрово обезпечение и материално-техническа обезпеченост, тъй като в противен случай ние ще се окажем в състоянието, в което се намират, като натовареност, софийските колеги. Не сме свръх човеци и вероятно няма да можем и ние да се справим вече в законоустановените срокове, за да работим качествено, както смятаме, че работим досега.

Това е моето становище и становището на моите колеги - да, съгласни сме, считаме, че би било удачно пренасочването на, дори и не всички, на някои населени места към Районен съд-Елин Пелин, при съответната кадрова обезпеченост на съда и материално-техническа обезпеченост. /Цв. Пашкунова: Имате предвид увеличаване щата на магистрите и на съдебните служители, така ли?/ Да, да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря Ви, колега. Други въпроси имаме ли? Заповядайте.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз се извинявам, че за втори път взимам думата, но въпросът ми е във връзка с проблема, който вие поставихте относно необходимостта от назначаване на системен администратор. Известно ли е, че има проект, по който се работи във връзка с доразвиване на електронните портали в органите на съдебната власт и по-специално в съдилищата. Като първи етап трябваше да се усъвършенства системата за администриране на делата, тъй наречената САС и вече започна прехвърлянето на делата в електронния портал, така да се каже електронният портал се пълни с всеки изминал ден. Запознати ли сте с този процес и има ли някакъв проблем при вас в това отношение?

РОСИЦА ТОДОРОВА: Да, запозната съм с този процес. Дори и предходния месец фирмата, която обслужва Районен съд-Елин Пелин, беше на посещение в съда, за да разясни именно на служителите какво ще трябва да правят в тази насока. Проведе се едно обучение, тъй като от началото на новата 2019 г. вече и в нашия съд ще има възможност страните, ако пожелаят, да имат достъп именно до тези електронни папки на делата, след получаване на съответен код. Така че, в тази насока това е направено в нашия съд.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, други въпроси имаме ли към кандидата? Ако нямаме, благодаря Ви, колега. Моля да изчакате навън.

/Росица Тодорова напуска залата/

Уважаеми колеги, изслушахме кандидата за административен ръководител-председател на Районен съд-Елин Пелин, кандидатът Росица Тодорова. Давам думата за становища и изказвания. Колега Пашкунова.

ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА: Колеги, аз ще подкрепя кандидатурата на съдия Росица Тодорова. Колегата е съдия от кариерата, от 2006 г. е магистрат в Районен съд-Елин Пелин. Същата, видно от приложените материали, е с много добра атестация - 148 точки, тъй като е атестирана като административен ръководител. Концепцията ѝ обективира познаване на проблемите на съда, съответно справяне с тези проблеми, тя е съумяла за периода, в който е била административен ръководител да обезпечи както доброто качество на правораздаването, така и срочно правосъдие. Очевидно е, че притежава и необходимите нравствени качества, видно от становището на Комисията по професионална етика и че има подкрепата на колегите, които работят в този малък районен съд, така че моето заключение, въз основа на това, което чухме, като отговори на поставените въпроси и това, което колегата е представила, като концепция, е, че същата би могла да се справи и при следващия мандат, ако ѝ бъде гласувано доверие да бъде избрана за административен ръководител, така че аз ще подкрепя нейната кандидатура.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Други изказвания, колеги? Заповядайте.

ВЕРОНИКА ИМОВА: Аз считам, че колегата е много балансирана, много уравновесена, с познания към работата, която е вършила досега пет години, с един значително дълъг стаж в системата. Един малък съд, който показва много добри резултати, както в областта на качествено правораздаване, така и в срочността. Ето на, дори и поставените изисквания за разширяване на съдебния район на Софийския районен съд, всъщност за прехвърляне на делата от Софийски районен съд в съседни по-малки съдилища, тя проявява разбиране, колегата, дава идея как това би могло да се

случи. Това е едно смело и премислено решение. Така че, колегата е склонна и на предизвикателства, с оглед на това с усилията на този малък съд да се подобри състоянието на правораздаването изобщо в страната. Така че, заслужава адмирации и аз бих я подкрепила, ще я подкрепя за втори мандат и считам, че тя ще се справи отново за този 5-годишен период.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Мавров.

СЕВДАЛИН МАВРОВ: Аз ще гласувам за колегата, само че от един неин отговор трябва да си направим някакъв извод. Ние хубаво тръгваме да прехвърляме дела от софийските съдилища към по-малките в окръга, само че чухте ли отговора? Увеличаване на бройката на съдиите. Извинявайте, каква реформа правим? /Цв. Пашкунова: А материално-техническата база, която трябва да се обезпечи, как ще стане?/ Материално-техническото обезпечаване и т.н.? Но ще гласувам за колежката. /В. Имова: Тя прояви готовност и каза как би могло това се получи.; Цв. Пашкунова: Просто е реалист./ Да.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Керелска.

ОЛГА КЕРЕЛСКА: Аз не съм вдигнала ръка, но също ще подкрепя колегата. Присъединявам се към всичко, което казаха колегите Пашкунова и Имова. Колегата Мавров по-скоро направи едни констатации. Положително впечатление ми направи това, че това е колега, който си носи службата, казано на мъжки език, и не се оплаква. Тя не каза, че има проблеми, не каза, че са свръх натоварени, че са малко съдии. Напротив, от това, което чухме, макар и трима съдии те се справят с високата натовареност, пишат си делата, но Върховният административен съд може да предприеме някакви действия в посока на обучение на съдиите от Районен съд-Елин Пелин по отношение на

наказателно административните дела, защото там очевидно има някакъв проблем.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Новански.

БОЯН НОВАНСКИ: И аз ще подкрепя колегата Тодорова, но сега ще отворя една друга скоба в противовес с това, което каза г-н Мавров, с прословутата съдебна карта, която още не се е случила. Както и да си говорим, всичко опира до пари, това е истината. Когато чертаем районите на бъдещата съдебна карта, много важно е да се има предвид финансовата част на въпроса. Какво имам предвид? Бюджетната сметка на Районен съд-Елин Пелин е 665 000 лв., 1200 дела, от които 800 са заповедни. Колко струва едно дело в Елин Пелин и колко струва едно дело в Районен съд-София? Но, така или иначе, ще подкрепя колегата Тодорова.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, ако няма други изказвания, предлагам режим на гласуване. Гласуваме за избор на административен ръководител-председател на Районен съд-Елин Пелин. Кандидатът е Росица Тодорова. Девет човека сме. Резултат? Девет гласа „за“, 0 гласа „против“.

3. ОТНОСНО: ИЗБОР на административен ръководител-председател на Районен съд-Елин Пелин

Кандидат:

- Росица Геннадиева Тодорова - Газибарова - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Елин Пелин, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“ (*Атестирана с решение на Съдийската колегия на ВСС по Протокол № 38/11.08.2014 г., комплексна оценка „Много добра“*)

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

РЕШИ:

След проведеното явно гласуване и при обявения резултат: 9 гласа „за“ и 0 гласа „против“, на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, **НАЗНАЧАВА** Росица Генадиева Тодорова - Газибарова - изпълняващ функциите „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Елин Пелин, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, **на длъжността „административен ръководител - председател“ на Районен съд - Елин Пелин**, с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение съгласно Таблицата за определяне размерите на максималните основни месечни заплати на съдии, прокурори и следователи по длъжности, **считано от датата на встъпване в длъжност.**

/В залата влиза Росица Тодорова/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колега Тодорова, след Вашето изслушване, Съдийската колегия гласува и при резултат 9 гласа „за“, т.е. единодушно, Ви избра за административен ръководител-председател на Районен съд-Елин Пелин.

РОСИЦА ТОДОРОВА: Благодаря много на всички. Желая ви и на вас успех, и надявам се да бъде жива и здрава, за да се справя с втория мандат. Благодаря.

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Благодаря. Всички се надяваме на това. Успех!

/Росица Тодорова напуска залата/

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ: Колеги, поради изчерпване на дневния ред, закривам петъчното заседание на Съдийска колегия на Висшия съдебен съвет.

Закриване на заседанието - 12,15 ч.

Стенографи:

Катя Симова
Таня Младенова
Зоя Костова

/Изготвен на 11.12.2018 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ГЕОРГИ ЧОЛАКОВ